

er drijven rozen op de golven

refrein: Er drijven rozen, op de golven
een laatste groet aan haar matroos.
Die overboord sloeg, en werd bedolven
en ver van huis, zijn laatste rustplaats vond.

Zij had haar hart, voorgoed aan hem verloren
en ze bleef, haar blonde zeeman trouw.
Maar op 'n morgen, kreeg zij te horen,
dat hij nooit, meer komen zou.

Eenzaam staat ze, nu aan de kade,
hij gaat nooit, meer met haar mee.
Zij gooit rozen, op de golven,
voor haar schat, die rust vond in de zee.

refrein

Er drijven rozen, op de golven
een laatste groet, aan haar matroos.
Die overboord sloeg, en werd bedolven
en ver van huis, zijn laatste rustplaats vond.
En ver van huis, zijn laatste rustplaats vond.